

תפ"ח 50832/06/18 - איאד אבו ריזק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 50832-06-18 מדינת ישראל נ' עבאס (עציר) ואח' 19 ספטמבר 2019
לפני כב' השופט רענן בן-יוסף, אב"ד

העותר
8. איאד אבו ריזק (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אורן שי

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד פנינה לוי ומוסא עבאס

החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראיה על פי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש] התשל"א - 1971 (להלן: "**פקודת הראיות**"), עתירה שהגיש הנאשם 8 בכתב האישום (להלן: "**העותר**").

את הדיון קיימתי במסגרת תפקידי כראש המותב בתיק העיקרי בהסכמת הצדדים על פי סעיף 45(ג) לפקודת הראיות.

2. נגד העותר ו-19 אחרים הוגש כתב אישום בעבירות סמים שונות על פי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 בנסיבות סעיף 3 לחוק המאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג - 2003.

בעובדות כתב האישום באישום הראשון בפסקאות 7, 8, 26 ואחרות, נטען כי העותר במסגרת פעילותו בארגון פשיעה ולקידום מטרותיו עבד במשמרות יומיות כמשגיח בתחנות הסמים של הארגון ברח' הר ציון ובמתחם בגין בתל-אביב. כן נטען שהעותר שכר את המבנים מהם פעלה תחנת הסמים ברח' הר ציון והחזיק בחצריה.

3. ביום 29.11.18 הוציא תחת ידו ממונה על חסיונות תעודת חיסיון בה, בין היתר, חסה זהותו של מוסר מידע למשטרה, מעט מתוכנה של אחת מהידיעות ומועד מסירתן של שתי ידיעות למעט חודש ושנה של המסירה - שתי ידיעות שמספרן 18-0113-312 ו-18-0126-967 בעניינו של העותר. מרב תוכן הידיעות נמסר בתעקיף (פרפראזה) לעותר. באחת מהידיעות מחודש פברואר 2018 נאמר כי העותר המכונה "טבטב" החליף אחר במשמרות של חלוקת הסמים עבור נאשם 1 בפרשה וכי העותר מפיץ סמים באופניים חשמליים. בידיעה האחרת מחודש מרץ 2018 נאמר שנאשם 1 נוהג להחליף תפקידים לאנשים העובדים עבורו והעותר שעד לא מזמן עבד כמפיץ הסמים עבר להיות מפקח באזור שביל עכו בתל-אביב.

4. בעתירה עתר העותר לגלות את תוכנה המלא של הידיעה שמעט ממנה חוסה, את זהותו של מוסר המידע ומועד מסירתן המדויק והמלא של הידיעות.

הטעם לגילוי המתבקש כפי שעלה מעתירתו הכתובה ומדברי הסניגור בדיון שהתקיים בעתירה הוא שתוכן הידיעות שנמסר להגנה מלמד כי בידי המקור מידע הסותר את עובדות כתב האישום המיוחס לעותר ולכן הגילוי המתבקש יסייע להגנתו של הנאשם ויאפשר לו להוכיח את הנטען בהגנתו לפיו לא היה קשור לארגון הפשיעה ולא עסק במיוחס לו כמשגיח בתחנות הסמים.

לעמדת העותר עולה מתוכן הידיעות כי העותר לא שימש כנטען בכתב האישום משגיח בתקופות הנקובות בכתב האישום וכילא היה מעורב בפעילות הקשורה בסמים אלא לתקופה קצרה מתוחמת בזמן.

5. לעמדת המדינה אין להורות על גילוי המתבקש. אין לעמדתה של המדינה סתירה בין תוכן הידיעות לנטען נגד העותר בכתב האישום. העובדה שהידיעות מספרות על כך שתפקידו של העותר במסגרת פעילות הסמים של הארגון הוחלף מתיישבת עם הנטען בכתב האישום ועם הראיות. העובדה שמסר המידע מתייחס למועד מסוים מעידה על ידיעתו החלקית ולא על פעולתו החלקית של העותר בארגון.

6. דין:

בית המשפט קיים דיון גלוי בנוכחות הצדדים בעתירה ומספר דיונים בדלתיים סגורות על פי סעיף 46 לפקודת הראיות. בדיונים בדלתיים סגורות טענו בפני נציגי התביעה ואנשי המודיעין המשטרתי והציגו בפני בית המשפט על פי דרישתו חומר הקשור לזהותו של המקור, הקשר שלו לפרשה, מקור ידיעותיו, כלל הידיעות שמסר בפרשה. בית משפט הציג שאלות לנציגי התביעה והמשטרה, ונתקבלו תשובות.

7. בבואי ליתן החלטתו שקלת, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין ולעמדתו של הנאשם ביחס לאישומים נגדו על פי קו הגנתו כפי שתיאר הסניגור בדיון.

התביעה הציגה בפני את חומר הראיות הקושרות לכאורה בין העותר למיוחס לו בכתב האישום לאורו בחנתי את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק.

ייחסתי משקל לקבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש במשפט.

8. הדין הוא שגילוי הראיה והסרת החיסיון יעשו מקום בו "**הצורך לגלות לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלותה**...". בהליך פלילי על בית המשפט במסגרת הדיון בעתירה להשתכנע כי הראיה חיונית להגנת הנאשם או כי היא עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש לא לגלותה.

9. עורך תעודת החיסיון נימק כי גילוי המידע החסוי או מסירתו עלולים לסכן את שלומו של המקור ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה, שוכנעתי שגילוי זהותו של המקור במקרה שבפנינו - או גילוי יום מסירת הידיעה והתוכן שהוסתר - שעלולים להשליך על זהות המקור - אכן מגנים על אינטרס ציבורי חשוב של שמירה על חיי המקור ופגיעה כנטען בשיתוף פעולה של הציבור עם המשטרה.

10. עיון בכלל החומר המצוין לעיל תוך שקילת הקבוע בסעיף 46(א1) לפקודת הראיות הביאו אותי לכלל מסקנה שאין במתבקש בעתירה חומר החיוני להגנת הנאשם.

הנני סבור עם זאת שיש אפשרות שהראיות הפוטנציאליות שמחזיק המקור בידיעתו תועיל במידת מה להגנת העותר, אך באיזון הנדרש שיש לעשות דעתי הינה שאין יד התועלת להגנה גובר על האינטרס הציבורי שבאי החשיפה.

11. הנני אפוא דוחה את העתירה.

עם זאת, הנני מפנה את הצדדים להוראת סעיף 46(א2) לפקודת הראיות על פיה בית המשפט רשאי לשוב ולבחון את החלטתו עם התקדמות הדיון בהליך העיקרי.

ניתנה היום, י"ט אלול התשע"ט, 19 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

**רענן בן-יוסף, שופט -
אב"ד**